

La Fermeté

De naam stamt van het Latijnse firmitate - ofwel fermeté dat stevigheid of standvastigheid betekent en vindt zijn oorsprong in de naam van het kasteel dat hier in de Middeleeuwen is gebouwd, Firmitius. De inwoners zijn les fermetois.

In 1973 werden de parochies Pruy-sur-L'ixeuire (stammend uit 978) en Cigogne (ontstaan in 1083) samengevoegd tot de gemeente La Fermeté. In 1147 werd er hier een Benedictijner priorij gebouwd voor de vrouwelijke volgelingen van Benedictus. Van de priorij resten slechts wat muren. Net als van het chateau de Cigogne, waar slechts een muur uit de 15e eeuw en een trappentoren uit de Renaissance nog overeind staan.

De naam Prye komt voor het eerst in het openbaar in de 18^e eeuw wanneer de hertog van Prye en begunsteling van de hertog van Bourbon, minister onder Lodewijk XV, het huwelijk tussen de koning en Marie Leszcynska (in 1725) begunstigde. De oorlogskreet van de heren van Prye was: 'Cant l'Oyseaulx', 'de vogel zingt'.

In 1462 verkocht Antoine de Prye, zijn grond aan Imbert de La Platière, ridder en heer van Bordes.

In 1603 werd de grond, door erfenis en huwelijk, eigendom van Antoine de la Grange d'Arquian, gouverneur van Calais. Hij liet het huidige kasteel bouwen op de fundering van de oude burcht (twee woon-

gedeelten, elk aan een kant van een overdekte gang die van de brug naar het voorplein leidt).

Zijn zoon, Henri Albert de La Grange d'Arquian, kapitein van de Zwitserse wacht, ging in 1672 bij zijn twee dochters in Polen wonen.

Diens dochter Marie-Casimire (de la Grange d'Arquien 1641-1716) was hofdame van Louise-Marie de Gonzague, hertogin van Nevers.

Het was Louise-Marie die de echtgenote zou worden van twee Poolse koningen).

Maar ook Marie-Casimire werd koningin van Polen, zij door haar huwelijk met generaal Jacques Louis Henri Sobieska, in 1764 gekroond tot koning.

Door zijn overwinning op het Ottomaanse leger onder leiding van grootvizier Kara Mustafa, waarbij hij Wenen bevrijdde, kreeg hij de titel 'Verlosser van het christendom'. Door bemiddeling van Marie-Casimire bij paus Innocentius XII werd hij zelfs benoemd tot kardinaal.

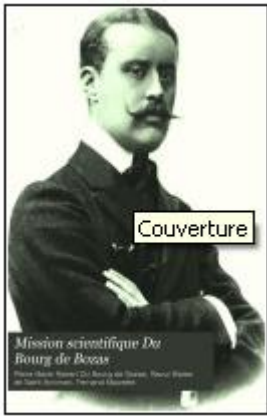
Bij de dood van de koning van Polen in 1696 reisde zij naar Rome en daarna naar Prye. Zij sleet haar laatste jaren in het kasteel van Blois, haar ter beschikking gesteld door een van haar bewonderaars...Louis XIV.

Na haar dood in 1721 verkocht haar broer Jacques de grond van Prye aan de abt van Simiane die het, twee jaar later, doorverkocht aan Michel de Las, heer van (ondermeer) Valotte.

In 1771 trouwde de erfgename Louise-Marie de Las met Emmanuel du Bourg, de 5^e markies van Bozas en kwam de grond en kasteel in handen van de familie du Bourg, de huidige eigenaar.

Hun kleinzoon Charles-Louis du Bourg de Bozas (1802 – 1882) bouwde de 7 km lange muur rondom het domein.

Aan het eind van de 19^e eeuw zijn uitvoerige verfraaiingen werkzaamheden uitgevoerd door zijn zoon Antonin du Bourg de Bozas (1836 – 1922). Voor deze mengeling van neogotiek en neoclassicisme maakte hij daarbij gebruik van gele steen afkomstig uit een steengroeve op het terrein. Het westelijke deel werd in classicistische stijl opgeknapt met evenwichtige gevels met driehoekige en halfronde dakkapellen en een zinken nok boven op het hoge dak. Dit deel werd uitgebreid met de aanbouw van een grote vleugel. De minder hoge en compactere helft werd aangepast in de stijl van de neogotiek, met ramen met vensterkruisen en lateien met accoladeboog en met spitse dakkapellen. Voor de werkzaamheden benoemde hij de zoon van Eugène Viollet le Duc (bekend van o.a. de restauratie van de Notre-Dame in Parijs en de basiliek van Vézelay), Massilon Rouvet (toen vooral werkzaam in Parijs), tot architect van het departement.

Het enorme park rondom het kasteel werd in 1873 aangelegd door de beroemde landschapsarchitect Edouard André. Voor het park ontwikkelde hij een gemengde stijl waarbij de bloemperken en laantjes in de nabijheid van het gebouw met precisie ontworpen zijn, maar waarin de natuur veel vrijheid wordt gelaten. De groepen platanen stammen uit die periode.

Bij de entree van het domein staan twee paviljoenen met een dak in Mansartstijl.

De stallen, die in 1888 zijn ontworpen door Emile Tarlier, architect van Bourges, zijn voorzien van een marmeren lambrisering; net als de manege die 630m² beslaat. De eerste verdieping werd gebruikt door personeel van het domein. Zowel Antonin de Bourg de Bozas als zijn zonen Antoine en Robert waren liefhebbers van de jacht met honden. De trofeeën uit Afrika zijn meegenomen door Robert.

De burggraaf leidde verschillende een wetenschappelijke missies, die hem o.a. naar Djibouti, Ethiopië en de Nijl brachten. Tijdens één van deze reizen kwam hij in 1902, in Abessinie te overlijden. Hij is bijgelegd in het familiegraf op de begraafplaats Père-Lachaise in Parijs.

In de stallen en op de gevel van het kasteel is het wapen van de markies du Bourg de Bozas afgebeeld;

'de lelie in een doornenstruik'.

Aan het begin van de 20e eeuw begon Emmanuel du Bourg de Bozas (1896 – 1990) een fokkerij met Charolais koeien.

Zijn oudste zoon, Charles, overleed in 1976. Diens zoon Antoine-Emmanuel is de huidige eigenaar. Hij, echtgenote Magdalena en hun kinderen proberen het kasteel in oude glorie te herstellen. Daartoe stellen zij het terrein open voor manifestaties, muziekbijeenkomsten enz. en zijn de stallen en kamers te huur voor bruiloften en als chambre-d'hotes. Dat geldt ook voor één van de paviljoenen

Van de oude vesting zijn slechts de resten van een toren en muurdelen (uit de 13e eeuw) bewaard gebleven. De muurdelen hebben er voor gezorgd dat de oude slotgracht, die werd gevuld met water uit de Ix eure, behouden is gebleven.

De kerk St. Vincent in Prye is gebouwd in de vorm van een Latijns kruis.

Karakteristiek voor deze kerk zijn het aangebouwde portaal en de toren aan de zijkant.

St. Vincent was diaken van de aartsbisschop van Saragosse. Na zijn dood werd het lichaam van Vincent, verzwaard met een steen, door gouverneur Dacien in zee gegooid. Wonderlijk genoeg kwam het lichaam weer bovendrijven en keerde het terug naar de oever.

De kerk en begraafplaats, die niet bij het kasteel horen, staan links van het kasteel, aangegeven met een bord.

Het kasteel is niet open voor bezoek. Slechts tijdens de nationale monumentendagen en na bespreken is het kasteel te bezichtigen.